GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę Nro. 180. 9. Listopada 1816.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — Ze względu na dobre usługi i zdolności trzecich cyrkułowych Kommissarzy Galicyyskich: WW. Jana Geringa Kawalera, i Felixa Henryka Krempskiego, tudzież zwierzchnich Kommissarzy Policyi Lwowskiey, WW. Jana Franciszka Kreba i Józefa Röslera, iako też Galicyyskiego Sekretarza cyrkułowego W. Karola Bernda, raczył N. Cesarz i Król mianować czterech pierwszych Kommissarzami cyrkułowymi 2giey, a ostatniego Kommissarzem cyrkułowym 3ciey klassy.

Z Wiednia d. 30. Października. — Ogłoszono tu Patent następuiący:

My Franciszek Pierwszy, z Bożey Łaski Cesarz Austryacki etc. etc.

Chcąc dać większą rozciągłość prawidłom do wyciągnienia z obiegu papierowych pieniędzy, i pragnąc polepszyć los wierzycieli rządowych ze szczególnieyszym względem na ich położenie, i iak dalece siły Państwa tego dozwalaią, uchwaliliśmy co następuie:

1) Zaciągniona będzie dobrowolna pożyczka, na którą składki częścią w procentowych papierach kraiowych (obligacyach), a częścią w znayduiących się w obiegu papierowych pieniądzach dawane bydź muszą.

2.) Składki te, według rozmaitego stopnia prowizyi użytych do tego obligacyi, ustanawiaią się iak następuie:

a) Obligacya pierwiastkowo 6 procentowa na 100 ZR., i 80 ZR. w W. W. gotowizną.
b) Obligacya pierwiastkowo 5 procentowa na 100 ZR., i 100 ZR. w W. W gotowizną.
c) Obligacya pierwiastkowo 4 i 1/2 procentowa na 100 ZR., i 110 ZR. w W. W. gotowizną.
d) Obligacya pierwiastkowo 4 procentowa na 100 ZR., i 120 ZR. w W. W. gotowizną.
d) Obligacya pierwiastkowo 3 i 1/2 procentowa na 100 ZR., i 130 ZR. w W. W. gotowizną.
f) Obligacya pierwiastkowo 3 procentowa na 100 ZR., i 140 ZR. w W. W. gotowizną.

3.) Za każdą, według tey miery daną składkę, wydanym będzie oblig rządowy na 100 ZR. w monecie konwencyyney, od którego płacić się będzie roczna prowizya 5 od sta w monecie konwencyyney.

4.) Różne gatunki procentowych obligacyi mogą bydź bez różnicy użyte na składki do tey pożyczki; wyięte są iedynie od tego:

a) obligacye kraiowe, od których opłaca się prowizya w monecie kruszcowey;
b) wszystkie obligi publiczne, których prowizya teraz wstrzymaną, lub czasowo przerwaną została.

5.) Obligacye na złożone składki maią bydź w summach 10,000, 5,000, 1,000, 500 i 100 ZR. wydane, przekazane na oddawce, powinny obowiązek płacenia prowizyi monetą konwencyyną wyrażać, i opatrzone bydź kuponami dla pobierania prowizyi.

6.) Dla zabezpieczenia nazawsze prowizyi tey pożyczki, będzie, w miarę ilości potrzebney na roczną wypłatę prowizyi, stosowna część wpływaiących w monecie konwencyyney dochodów kraiowych przez Administracyę Przychodów odłożoną, na żadne inne wydatki rządowe nietykaną, owszem osobno zarządzaną, i aż do zupełnego zabezpieczenia prowizyi, wyłącznie na ten cel tylko obracaną.

7.) Obok tego funduszu na zabezpieczenie prowizyi, utworzonym będzie fundusz umarzaiący, któremu teraz iuż przyrzeka się dochód iednego procentu od długu rządowego, powstaiącego z tey pożyczki, i którego dochody wzrastać będą co rok przez prowizye wykupionych obligacyi.

8.) Summy papierowych pieniędzy, wpływaiące drogą składek, nie mogą iuż bydź w obieg puszczane, lecz muszą bydź zaraz przedziurawione, składane, i z czasu do czasu po zdaniu publicznego rachunku palone. Toż samo dziać się ma z użytemi na składki obligacyami procentowemi, które w księgach kredytowych, iako zaspokoione, przekreślonemi bydź maią.

9.) Szczegółowe przepisy względem postępowania przy tey pożyczce, i to wszystko,

co przy tem zachowywane bydź ma, podane będą do wiadomości powszechney przez osobne rozporządzenia okólne.

Dan w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego drugiego Października, Tysiąc ośmset szesnastego, a panowania Naszego dwudziestego piątego roku.

Franciszek.

(Następuie reszta podpisów.)

Mocą naywyższego listu gabinetowego, do C. K. pierwszego Wielkiego Ochmistrza Xięcia Trautmannsdorffa nadeszłego, raczył N. Cesarz i Król dotychczesnego swoiego W. Mistrza obrzędowego, rzeczywistego taynego Radcę Hrabiego Wurmbranda, W. Ochmistrzem N. Cesarzowey, a dotychczesną W. Ochmistrzynię Jey Cesarzowicoskiey Mci Arcy-Xiężniczki Leopoldyny, owdowiałą Hrabinę Lażanzkę, W. Ochmistrzynią Jey Cesarskiey Mości, nayłaskawiey mianować. W. Ochmistrz Hrabia Wurmbrand, dnia wczorayszego o godzinie 11tey złożył przysięgę przed N. Panem.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Gazeta Londyńska Times umieściła list z Buenos-Ayres z dnia 25go Lipca, osnowy następuiącey: „Kongres położoney w głębi Kraiu Prowincyi Tukumanu, i Rząd tuteyszy, działaią według widoków zupełnie sobie przeciwnych. Na Kongressie pokazuie się mocne stronnictwo dla Dworu Brazylskiego; prawda, że Kongres ten oświadczył niepodległość Kraiów nad rzeką la Plata, lecz może iedynie dla tego, aby ie pod opiekę Rządu Portugalskiego poddać. Gazeta tuteysza, Cenzor, donosi nawet o spisku Portugalskim, iednakże bardzo ostrożnie, i nie wymieniaiąc nikogo. Jedna z wydanych tu odezw oświadcza się szczególnie, tylko przeciwko powszechnie panuiącemu mniemaniu, iakoby Rząd w Buenos-Ayres zamyślał oświadczyć się za wschodniemi brzegami rzeki la Platy, gdzie Artigas rządzi, i chciał dopomagać obronie onychże w przypadku, gdyby Portugaliia zwycięztwa swoie tylko do nich posunąć chciała. Ta odezwa wzywa mieszkańców do postawienia się w stanie obrony, ażeby gwałt gwałtem odeprzeć, a między innemi zawiera: „Kiedy politycy nasi zatrudniaią się dociekaniem „roszczeń Gabinetu Portugalskiego do Prowincyi nad rzeką la Plata położonych, wysyła „tymczasem Rząd Portugalski wyprawę do brzegów naszych. Jeżeli, kochani Współobywatele, czekać będziemy, aż Portugalczykowie „wylądują, któż naówczas ieszcze będzie w „stanie myśleć o środkach obrony?" J. Marcin Payreton, mianowany od Kongressu jeneralnym Dyrektorem Prowincyi zjednoczonych, ieszcze do tego czasu nie przyiechał; udał się on z Tukumanu do Salty dla dozoru rozłożonego tamże woyska. Jenerał Belgrano odiechał z tąd dnia 14go Czerwca, ażeby go tam zastać. Posłano na okrętach zapasy i broń do Montevideo, ażeby to mieysce postawić w stanie obrony."

Według poźnieyszych listów z Buenos-Ayres pod dniem 18tym Sierpnia pisanych, dwie fregaty Angielskie pod sprawą Kommodora Bowlesa, przypłynęły na rzekę la Plata, atoli do owego czasu burze nie dozwoliły żadnego związku z onemi. P. Staples publicznie przybrał tytuł Konzula Angielskiego (którego obowiązki iuż dawniey skrycie sprawował), i iako takowy podpisał iuż niektóre akta. O wyprawie Portugalskiey nie miano żadney wiadomości, ale korrespondencya między Buenos-Ayres i Rio-Janeiro, aczkolwiek zasłoną taiemnicy pokryta, trwała wciąż z żywością.

Hiszpaniia.

Listy prywatne z Madrytu (umieszczone w gazetach Francuzkich) zawieraią dokładnieyszy opis uroczystości wjazdu Królowey do teyże stolicy. Lud wyprzągł konie od poiazdu Jey Królewskiey Mości, chociaż na to pozwolić nie chciano, i ciągnął go aż do samego pałacu. Wszystkie domy przyozdobiono kobiercami; miasto całe oświecono, i przez trzy dni była wielka gala u Dworu. Slub odprawił się ieszcze tego samego dnia, w którym przybyła Królowa Jeymość, a to o godzinie w pół do 9tey wieczorem. Nazaiutrz o godz. 10tey, Król, Królowa i Infant Don Karlos ze swoią Małżonką, byli w Kościele S. Franciszka, a potem w Kościele S. Tomasza dla złożenia dzięków N. Pannie Maryi Atogaskiey. Mieszkańcy wszystkich pobliskich okolic, zgromadzili się w Madrycie dla oglądania swoiey Monarchini. Miasto ofiarowało w podarunku Królowey gotowalnię ze złota i srebra wielkiey wartości. Królowa iest blondynka, biała i niezmiernie przyiemna; Infantka ma włosy brunatne i bardzo piękne oczy. Wszyscy wysławiaią iey dobroć i łagodność.

Wielka Brytania i Irlandya.

Gazeta Londyńska Kuryer z dnia 10go Października, doniosła w drugiem wydaniu tę wesołą nowinę, że przewyżka funduszu ustalonego w przeszłem ćwierćroczu (od 10go Lipca do 10go Października) dosięgała ogromney summy iednego miliiona dziewięciukroć statysięcy funtów szterlingów (19,000,000 ZR.). Dnia następuiącego taż gazeta powtórzywszy nowinę powyższą, dodała: „Teraz iuż z dokumentów urzędowych wyczytuiemy, że właściwa przewyżka 1,910,290 funt. szterl. (19,102,900 ZR.) wynosi. Dla tych, którzy nie wiedzą dostatecznie, co się rozumie przez przewyżkę funduszu ustalonego, przytaczamy tu, że z funduszu ustalonego (do którego wpływaią wszelkie ciągłe i stałe przychody rządowe, iako to: cła, akcyzy, taxy stemplowe i podatek maiątkowy) naypierwey opłacaią się prowizye od zaciągnionych przez Rząd długów, a potem reszta stałych wydatków, iako to: lista cywilna, i niektóre inne ciężary mniey znaczące załatwiaią się. To, co zbywa od summ, potrzebnych na opędzenie rzeczonych wydatków, nazywa się więc przewyżką funduszu ustalonego, i obraca się na inne (nadporządkowe) potrzeby Rządu. Wydatki, które z funduszu ustalonego w przeszłym ćwierćroczu opędzić należało, wynosiły 8,550,000 funt. szterl. (85,500,000 ZR.); przychody zaś 10,460,290 funt. szterl. (104,602,900 ZR.) 5 szyl. 5 1/4 pen. W skutku tey pomyślney wiadomości, ustalone papiery 3procentowe podniosły się o 1/2 od sta, i dnia 11go Października przed południem stały po 62 1/2.

Według naynowszych wiadomości Londyńskich z d. 15. Października, odprawiono dniem wprzódy tayną radę w Carltonhouse, na którey odroczono znowu Parlament do dnia 2go Stycznia 1817go.

Zgromadzenie Obywateli Londyńskich, które pod dniem 21go Sierpnia (*iak iuż w numerze 153 gazety naszey donieśliśmy*) naradzało się nad nieszczęśliwym stanem Kraiu, zebrało się znowu dla naradzenia się nad podaniem prośby do Xięcia Rejenta na tronie siedzącego. Temu Zgromadzeniu Szeryfowie (Burgrabiowie) w dniu 8mym Października oznaymili, że w tey mierze udawali się do Lorda Sidmoutha, i otrzymali od niego odpowiedź, iż Jego Królewicowska Mość tę prośbę tylko podczas rannego wstawania swoiego przyiąć może. Po bardzo burzliwey rozprawie, postanowiło Zgromadzenie, ażeby przez Szeryfów podać nową prośbę Xięciu Rejentowi podczas wstawania iego, przekładaiąc mu, że to iest iednym z przywileiów Obywateli Londyńskich, ażeby prośby swoie oddawali Królowi na tronie swoim siedzącemu; że to prawo od niepamiętnych czasów było wykonywane, i że byłoby upodleniem zrzekać się onegoż. Wyrazili w tey prośbie, że wszelkie składki prywatne na wsparcie nędze cierpiących, iakożkolwiek chwalebne były w pobudkach swoich, przecież tylko chwilowe i niedostateczne zaradzenie przynoszą, i że Obywatele Londyńscy z zawstydzeniem i z niechęcią widzieli, iak ubóstwo Wielkiey Brytanii przed całym światem obwoływano. — Prośba ta kończy się temi słowy: „Dopraszamy się przeto Waszey Królewic. Mci., iako naturalnego Obrońcy przywileiów naszych, o spiesznie, ile możności, zwołanie Parlamentu, i o zalecenie onemuż, aby wziął pod ścisłą rozwagę: nędzę Kraiu, zniesienie wszelkich bezpożytecznych urzędów i pensyi, niezwłoczne i rzeczywiste zmnieyszenie woyska, systema ścisłey oszczędności we wszystkich częściach wydatków kraiowych, i reformę Parlamentu, którąby Ludowi iego dawne i niepożyte prawa konstytucyyne powróciła; — są to same kroki, iakie Proszący za nieuchronnie potrzebne dla bezpieczeństwa Korony, tudzież dla wolności i pomyślności prawami rządzącego się, cierpiącego i cierpliwego Ludu poczytuią."

W Anglii północney odprawiło się znowu kilka Zgromadzeń, które radziły o środkach zapobieżenia niedostatkowi powszechnemu. Uchwały Zgromadzenia w Manszestrze względem pożądaney reformy Parlamentu, w uszczypliwości przeciwko Ministeriium przechodzą to wszystko, co tylko kiedy w podobnym rodzaiu w Anglii cierpiano. W Sztokporcie wielki tłum ludu zabrał się przed salą Zgromadzenia, ofiaruiąc się dla radykalney odmiany Rządu kraiowego natychmiast przedsięwziąć to wszystko, coby Zgromadzenie za dobre uznało. Zuchwałość oświadczeń wszędzie słyszeć się daiących (iak donosi gazeta Angielska: Lichtfield Mercury) nesłychaną iest w dzieiach Wielkiey Brytanii.

Pisma publiczne Londyńskie zaięte są obszernemi opisami wyboru Lorda Prezydenta. Niemasz posiedzenia Parlamentu, ani woyny; ta więc okoliczność napełnia gazety Londyńskie, bo Lud Angielski lubi oddawna walki, bądź między dwóma kułakuiącemi się szermierzami, bądź między dwoma Członkami Parlamentu, bądź między dwóma wyścigaczami, bądź między dwoma pisarzami, bądź nakoniec między dwóma kandydatami na urząd Lorda Prezydenta

zydenta. Pan Wood, nowo obrany Prezydent, umiał sobie zjednać przychylność Ludu, bo handluie chmielem i słodem. Piwo odniosło zwycięztwo nad winem, bo Pan Smith, który się o ten sam urząd ubiegał, lecz się nie utrzymał, iest winiarzem. Oddawna uważano, iż piwowary posiadaią miłość u Ludu. Wszyscy są bogaci; a ieśli tytuł piwowara nie daie zawsze wstępu do wyższych towarzystw, maiętni piwowary usiłuią iednać sobie pospólstwo. Niedziw więc, iż swoiego dokazuią. We Francyi żartowano przed kilku laty z 2ch Członków Konwencyi narodowey, z których ieden nazywał się Pain (Chleb), a drugi Soupe (Zupa); rozumiano, iż pospólstwo nikogo bardziey nie lubi od nich.

Konzul Angielski w Korunnie otrzymał list od Wicekonzula Angielskiego z Camerinas (w Prowincyi Hiszpańskiey Gallicyi) z dnia 19. Września, w którym mu donosi, że goeletta Fanny, z Gibraltaru do Bilbao przeznaczona, do Camerinas zawinęła. Właściciel okrętu powiadał, że między Monte-Loiro i Cap-Finiserre, siedm mil na morzu, spotkał polakrę trzymasztową, która około pół godziny za nim goniła. Wywiesiła ona banderę czerwoną, i wystrzeliła 11 razy z dział, ale nie mogąc go dogonić, dała mu pokóy. Ta polakra zdawała się bydź budowy Greckiey, i miała białą smugę około brzegów okrętu, który z resztą cały był czarny, i miał 18 do 20 dział; wnoszono, że to był okręt Algierski. Nie można wątpić, że też samą polakrę dnia 25. Września widziano na wysokości morskiey pod Lizboną.

Gazeta Angielska (*the Times*) pisze: Jeden z dzienników Francuzkich zawiera następuiący artykuł: „Gazeta powszechna, wychodząca w Augsburga, umieściła w iednym z ostatnich numerów swoich, dokument przystąpienia do świętego przymierza, podpisany przez Xięcia Rejenta Angielskiego.“ Artykuł ten iest bez fundamentu; przypominamy bowiem sobie, iż Lord Castlereagh oświadczył był wyraźnie na ostatniem posiedzeniu Parlamentu, iż Xiążę Rejent do tego związku nie przystąpił. Wszakże iako Xiążę Rejent Hannowerski, mógł do niego przystąpić.

Korweta Termagent, która przepłynęła z Madrasu do Anglii koło wyspy S. Heleny, przywiozła następuiące wiadomości z tey wyspy, dochodzące do dnia 31. Sierpnia. Bonaparte bywa czasami bardzo ponurym, i rzadko kiedy w dobrym iest humorze. Przywieziony dla niego z Anglii dóm z całem urządzeniem, sprawił mu wielką radość; lecz nie będzie i to trwać długo. W ostatnich czasach zatrudniał się ón bardzo machiną lodową. Z Gubernatorem wyspy, P. Hudson Lowe, znayduie się w położeniu bardzo wymuszonem, a Kommissarze Mocarstw sprzymierzonych ieszcze go nie widzieli; chcę on ich przyymować, iako osoby prywatne; lecz w urzędowym ich charakterze ani ich widzieć, ani znać ich nie chce.

Francya.

Dziennik powszechny (*Journal general*) donosi: Niektóre gazety Angielskie, otwarte dla wszystkich stronnictw będących echem przesady i potwarzy, zawieraią częstokroć tak niedorzeczne obelgi i tak śmieszne obwinienia, iż nie można im na nie lepiey odpowiedzieć, iak przez naypublicznieysze onychże umieszczenie. Tak czytamy w dzienniku Times list, nibyto z Paryża, pod d. 7. Października: „Donosiłem iuż WPanu o tak pilney korrespondencyi, którą utrzymuie z Paryżem bratowa Bonapartego, Hortensya, przesiaduiąca w Szwaycaryi. W r. 1814 i 1815 była ona średnim punktem wszystkich związków z wyspą Elbą, a chociaż iest teraz znowu w innem mieyscu, trudni się przecież nadzwyczaynie w tym samym zamiarze; wiem iednakże z pewnego źródła, iż w rapportach policyynych, posełanych codziennie Królowi, nie wzmiankowano ani słowa o tey okoliczności; etc.“

Z Bapeaume d. 13. Października (w Departamencie Pas de Calais) donoszą, że Angliсy będący w tem mieście, ieszcze i to ostatnie, przez gwardyę narodową Francuzką osadzone miasto, zaięli, i że ta gwarda rozbroiona została w skutku rozkazu, wydanego na wezwanie Ministra woyny przez Xiężęcia Wellingtona. Rozbroiono ią dnia 12go, a chociaż na to narzekała, iednakże była posłuszną.

Oprócz Departamentów Cote d'Or, Manche i Mayenne, nie przywrowadził także wyborów swoich do skutku Departament Niższych Alpów (który wybrać miał iednego Deputowanego), i tym sposobem liczba Członków nowey Izby Deputowanych zniżyła się na 236.

Monitor umieścił list P. d'Estourmela, Prefekta Departamentu Aveyrońskiego, pisany do Prezesa tameczного Zgromadzenia obieraiącego, który między innemi zawiera: „Uwiadomiony iestem, iż kilkanaście pism drukowanych, zagrażaiących wolności głosowania i usiłuiących nadać opinii publiczney fałszywy

sierunek, biega między Publicznością, mianowicie między Członkami obieraiącemi. Każde pismo maiące za cel powątpiewanie o zamiarach Króla Jegomości, formalnie i uroczyście obiawionych, i odwodzenie od winnego Włady Królewskiey uszanowania, znayduie się w tym przypadku, gdzie artykuł prawa z dnia 9. Listopada sprawiedliwie do niego zastosowanym bydź może, i iest obowiązkiem moim wstrzymać obieg pism takowych wszelkiemi środkami, które prawo złożyło w ręce moie."

Monitor udziela z gazet Angielskich tę uwagę: że chociaż nowa Izba Deputowanych może będzie złożoną z żywiołów pomieszanych, rozporządzenie z dnia 5go Września przecież wiele dobrego przyniesie; ponieważ zaspokoi nabywców dobr narodowych i niekatolickich mieszkańców Francuzkich względem onychże własności, bytu politycznego i wolności wyznawania religii swoiey.

W dalszym ciągu sprawy Pułkownika Biernarda, dnia 17. Października, proponowano, aby go, iako winnego rozszerzania i stwierdzania wieści, któreby mieszkańców względem trwałości władzy Królewskiey niespokoić i wierność onychże dla prawego Monarchy zachwiać były mogły, — skazać na sześćmiesięczne więzienie i na zapłacenie kary pieniężney 300 franków; nadto, aby go na dwa lata oddać pod dozôr wysokiey Policyi, i na pięć lat pozbawić go używania praw, 42gim artykułem ustawy karney oznaczonych. — Na to nastąpiła obrona ze strony iego Patrona P. Conflansa, z którey się pokazało, że oskarżony ieszcze w bardzo młodym wieku przez Ludwika XVI. mianowany był Paziem, a późniey otrzymał stopień Officera w iednym pułku dragonów, poczem wyszedł z Kraiu, i był w kilku wyprawach woiennych, tak w woysku Xięcia Kondeusza, iako też w Wandei. Obrońca wyszczególniał potem, iak klient iego następnie mianowany został Marszałkiem przy gwardyi Królewskiey, a nakoniec udawszy się za Królem do Gandawy, posunął się na stopień Pułkownika. „Oto iest (dodał Patron) ów mąż, którego gazety nie wahały się porównać z iastrzębiami, co tylko po bitwie na poboiowisku bywaią." — Gdy potem młody ów Patron głębiey wszedł w stan sprawy klienta swoiego, twarz iego nagle mienić się zaczęła, ustał mu głos, i musiano go z sali wynieść. Spodziewano się, że tą słabość nie pociągnie za sobą żadnych skutków, gdyż dalszy ciąg rosprawy zapowiedziano na dzień następuiący, w którym rzeczywiście zapadł wyrok. Zważywszy Sąd, że Bernard od dnia 9. miesiąca Marca nie miał iuż żadney korrespondencyi z Wolfem, i od tegoż samego czasu dobrowolnie porzucił rozsiewanie wieści niespokoiących; tudzież, że od czasu zaaresztowania swoiego (od dnia 25go Czerwca) wytrzymał iuż więzienie czteromiesięczne, — skazał go na trzymiesięczne więzienie, i na zapłacenie kary pieniężney 50 franków. Nadto traci ón na rok ieden czwartą część żołdu swoiego, i przez 15 miesięcy będzie zostawać pod dozorem wysokiey Policyi.

Dnia 19. Października, pierwszy nieustaiący Sąd woienny pierwszey Dywizyi woyskowey, rozpoczął był proces zaoczny przeciwko Jenerałowi Grouchemu (którego Bonaparte podczas ostatniego pobytu swoiego we Francyi Marszałkiem mianował, a który, iak wiadomo, w Ameryce przebywa), atoli skoro odczytano akta, syn oskarzonego, Pułkownik od strzelców konnych i Kawaler orderu S. Ludwika i Legii honorowey, stanął, i protestował imieniem oyca swoiego, który — iako Pułkownik jeneralny (od czasu powrotu Burbonów pierwszy jeneralny Inspektor) strzelców, czem na poboiowisku Wagramskiem mianowany został, w danym mu przez to (według uchwały Senatu z dnia 28. Floreal roku XIIgo) charakterze W. Urzędnika Państwa (których to Urzędników przywileie rozporządzeniem Królewskim z dnia 15go Maia 1815 potwierdzone zostały) — może się domagać, aby był sądzonym przez wysoką Władzę sądową (haut cour). Sąd woienny uznawszy słuszność tego zarzutu, iednomyslnie uznał się nieprzyzwoitym.

Sąd appellacyyny Policyi poprawczey przy Sądzie Królewskim, zgromadził się dnia 18go Paźdz. dla rozstrzygnieniu sprawy Xiędza Vinsona w ostatniey Instancyi. Oskarzony żądał przez brata swoiego, i przez przybranego Adwokata swoiego P. Roussialle: 1) odłożenia sprawy do miesiąca następnego, i 2) publicznego toczenia się oneyże. Gdy Sąd ani na iedno, ani na drugie nie zezwolił, X. Vinson wraz z Adwokatem swoim od żądań swoich i od strudniania rozstrzygnienia sprawy odstąpił. Po przeczytaniu aktów urzędowych w sali zamknięty, i wysłuchaniu Prokuratora Królewskiego, potwiercził Sąd publicznie wyrok pierwszey Instancyi, w skutku którego skazanym został oskarzony na trzymiesięczne więzienie i karę pieniężną 50 franków. Sąd pominął rozporządzenie wyroku pierwszey Instancyi, mocą którego upoważnionym był Prokurator Królewski porozumieć się z Władzami duchownemi względem spełnienia wyroku.

Gazety Francuzkie kusiły się niedawno o napastowanie trajedyi sławnego Poety Szyllera pod tytułem: Marya Stuart, a w niey całey piękney literatury Niemieckiey; na co gazety Nie..ie kie nawzaiem odpowiadały. W tey mierze Monitor pod artykułem, z Wiednia dnia 5. Paździ-rnika, zawiera co następuie: „Dostrzegacz Austryacki (Oesterreichi-Beobachter), gazeta sprawie prawości tronu i interessu Francuzkiego bardzo oddana, dosyć mocno uskarza się na manią, iaka opanowała niektóre, z innych miar szacunku godne gazety Francuzkie, zaczepiaiące na oślep literaturę Niemiecką, która bez wątpienia, nie iest w guście Francuzkim; atoli należy o niey sądzić tak, iak i o Greckiey, Rzymskiey, Angielskiey, albo Hiszpanskiey, według wyobrażeń, zasad, i obyczaiów Narodu, do którego ona należy. Obrażać Narody w tem, co iest świętym wyrazem ich myśli i uczucia, znaczy przywłaszczać s..ie despotyzm literacki i moralny, do czego żaden N-r d Europeyski nie ma prawa. W teraźnieyszem położeniu Mocarstw, sądzenie obcey literatury, zazwyczay z bluźnierstwem prze-iwko obyczaiom innych Narodów łączone, pociąga za sobą ten nieprzyiemny skutek, że do odwetu wyzywa. Europa, do dawnéy swoiey równowagi polityczney przywrócona, wymaga nawet i w literackich rosprawach owey grzeczności i przystoyności, która między równymi zawsze panować powinna."

Szwecya.

Dnia 7go Października, iako w dniu urodzin N. Króla Szwedzkiego, Deputowani Banku w Sztokolmie, na uproszonem sobie do tego posłuchaniu, mieli zaszczyt złożyć Królewicowi Następcy tronu cztery medale złote, które stosownie do uchwały Stan w wybito. Hrabia Syllenborg, na czele Deputowanych miał mowę następuiącą:

Nayiaśnieyszy Królewicu! Nayłaskawszy Xiążę Następco tronu!

„Medal pierwszy, który Deputowani Banku imieniem Stanów maią zaszczyt zł..żyć Waszey Królewi..wskiey Mci, pr.eznaczony iest na to, aby uwiecznił pamięć dnia szczęśliwego, w którym przez k.rona ye NN. Królestwa Ichmość, samoistność Szwecyi ustaloną została. Dwa medale, Stany poświęciły pamiątce Jego Królewic. M.i, ś. p. Xiążęcia Następcy tronu, Karola Augusta, i ż.ł.bie N.rodu po n..głem Jego zeyściu. Z medalu, który na pamiątkę wyboru Waszey Królewic. Mci na Xiążęcia Następcę tronu wybito, raczysz Wasza Królewic. Mość wyczytać wyraz głosu powszechnego. Swiatne przymioty W. Królewic. Mci przygotowały ten wybor, a staranność Twoia Panie o pomyślność Szwecyi, przygotowała miłość i wdzięczność Narodu. Deputowani Banku ośmielaią się n.ypokorniey pr..sić, abyś W. Kró.ewic. M.ść raczył N. Małżonce swoiey oświadczyć ich nayglębsze uszanowanie, i przesłać Jey złożone tu medale."

Na to Królewic. Następca odpowiedział:

„Stany, uchwalaiąc wybicie medalu na pamiątkę koronacyi NN. Królestwa Ichmość, chciały przez to uwiecznić pamięć owey chwili, która iest tak ważną dla Narodu, i tak wielkim przykładem dla pokoleń potomnych. Wówczas to nawet męże pełni odwagi, powątpiewali o ratunku Oyczyzny. Król nie tracił nadziei. Przyiął on berło, które mu podawały miłość i zaufanie Szwedów. Porównywaiąc teraźnieyszy stan Szwecyi z owym, w którym się wówczas znaydowała, możemy poiąć wielkość wdzięczności, którą winniśmy N. Królowi. Z rozrzewnieniem przyymuię medale, które Stany poświęciły pamiątce Królewi.a Następcy tronu, Karola Augusta. Szczęśliwszy od tylu innych, w rocznikach świata sławnych Xiążąt, zstąpił do grobu opłakiwany od szlachetnego Narodu, oddaiącego hołd żałoby i wdzięczności, winney nadzieiom, które wzbudzał, i zamiarom, które śmierć iego przerwała. Medal czwarty, d..iący mi pochlebny dowód o sposobie myślenia Narodu, przywołuie mi na pamięć ową epokę, gdzie życia prywatnego, któremu resztę dni moich poświęcić zamyślałem, zrzekłem się, dla oddania się na nowo niepewnemu losowi. Przez iednomyślne życzenia Szwedów zostałem postawi.ny między Królem, którego potęga na prawach, a siła na mił.ś.i Ludu polega, i między Narodem, któremu sława i niepodległość iego równie są drogiemi. Zawsze obowiązki moie dla obudwoch miałem przed oczyma. Poruszaiące zaufanie K.ólewskie, miłość, którey tak wiele dowodów od Współobywateli moich odbierałem, osładzały mi te obowiązki, i wyższą wartość nadały istnieniu moiemu, które poświęciłem utrzymaniu praw, wolnoś.i i sławy nowey Oyczyzny moiey. Małżonce moiey prześlę owe medale, które mi WWPan.wie oddaliście. Jestem przekonany, że ten dowód Ich sposobu myśl.nia, stanie się ulgą dla bolesnego uczucia, które iey przynosi oddalenia się od Oyczyzny i r.złączenie z małż.nkiem i synem, z powodu słabości iey zdrowie."